

opusdei.org

# List od preláta (November 2006)

List od preláta Javiera  
Echevarriú veriacim prelatúry  
Opus Dei. Okrem iného sa v  
ňom hovorí o spoločenstve  
svätých.

22.11.2006

Mesiac november sa po duchovnej  
stránke nesie v znamení dvoch  
veľkých sviatkov, a to Všetkých  
svätých a Spomienky na verných  
zosnulých. **Tajomstvo spoločenstva  
svätých osvetľuje celý tento mesiac  
ako aj koniec liturgického roku a**

## **upriamuje naše rozjímanie na pozemský osud človeka vo svetle Kristovej Velkej noci (1).**

Cirkev rastie nielen na tomto svete,  
ale predovšetkým na druhom svete.  
Dnes nám tento veľký sviatok  
pripomína nesmierne množstvo duší,  
ktoré po živote na tomto svete prešli  
do večného šťastia a teraz hľadajú na  
Boha z tváre do tváre v nebi. Zajtra si  
pripomenieme všetkých zomrelých,  
ktorí sa nachádzajú v stave  
očisťovania v očistci a ktorí sa  
pripravujú na okamžik, kedy im Ježiš  
povie: *Vojdi do radosti svojho Pána*  
(2). My všetci spolu vytvárame  
Kristovo mystické telo, ktorého  
hlavou je Vtelené slovo. S ním a skrze  
neho prinášame Bohu Otcovi  
nekonečnú pieseň slávy mocou  
Ducha Svätého. Uvažovanie nad  
týmto tajomstvom našej viery by nás  
malo pohnúť k tomu, aby sme Bohu  
ďakovali za jeho dobrotu a za stále  
spoločenstvo svätých, a aby sme sa

usilovali čo najviac čerpať z tejto hlbokej a upokojujúcej pravdy.

Náš zakladateľ vždy čerpal silu z tejto reality a okrem pomoci a ochrany svätých v nebi a jeho ***dobrých priateľov duší v očistci (3,*** spoliehal sa aj na modlitbu a umŕtvovanie tých, s ktorými prichádzal do styku. Predovšetkým v prvých rokoch Opus Dei, keď bol konfrontovaný s obrovským poslaním, ktoré mu Pán zveril, doslova “žobral” o modlitbu a obety chudobných a chorých v Madride. Bol presvedčený, že ***Bohu je po modlitbe kňazov a panien zasvätených Bohu najmilšia modlitba detí a chorých (4).***

Tieto myšlienky mi prichádzajú na myseľ, pretože práve tento mesiac si pripomenieme 75. výročie týchto návštev chorých a chudobných, ktorých svätý Josemaría navštevoval spolu s mladými ľuďmi, ktorí sa zúčastňovali na jeho kňazských

aktivitách. Dokonca niekoľko rokov predtým sa ako mladý kaplán v ústave pre chorých osobne venoval tejto charitatívnej činnosti, a tým položil pre Dielo pevné základy. V októbri 1931, keď musel prestať pracovať pre toto sociálne zariadenie pre odkázaných a chorých, aby sa mohol viac venovať Patronátu sv. Alžbety, cítil potrebu intenzívnejšie pracovať s núdznými a chorými tak, ako to robieval v predchádzajúcich rokoch. Hovorí nám o tom vo svojich zápiskoch, keď si spomína na zmenu vo svojej pastoračnej službe: ***včera som musel definitívne opustiť ústav pre chorých, a tým pádom aj chorých. Ale môj Ježiš nechce, aby som ho opustil a pripomenul mi, že leží ukrižovaný na nemocničnom lôžku (5).***

Jeho horlivosť slúžiť dušiam sa jasne prejavovala od samého začiatku. Ešte pred svojim vysvätením za kňaza organizoval hodiny katechizmu a

materiálnu pomoc pre chudobné rodiny v Zaragóze. Navštevoval chudobné štvrte mesta a prosil študentov, aby ho na týchto cestách doprevádzali. Mnohí z týchto mladých mužov neskôr vstúpili do Opus Dei pohnutí apoštolskou horlivosťou tohto mladého kňaza.

Hneď ako začal pracovať v Patronáte sv. Alžbety, hľadal spôsob, ako by mohol naďalej pokračovať v apoštoláte (ako to už zdôraznil na inom mieste), v ktorom ***Pán chcel, aby som objavil svoje kňazské srdce***. Poznal jednu charitatívnu organizáciu, ktorú tvorili kňazi a laici a ktorí sa starali o chorých vo Všeobecnej nemocnici blízko kostola sv. Alžbety. Skontaktoval sa s touto inštitúciou a 8. novembra 1931 s nimi začal oficiálne spolupracovať. V nedele popoludní zvykol navštevovať chorých v nemocnici a bol im po všetkých stránkach k dispozícii. Tam sa aj zoznámil s prvými ľuďmi, ktorí

neskôr objavili svoju duchovnú cestu ako veriaci v Opus Dei.

Spomínam tieto detaily preto, lebo všetko, čo sa týka sv. Josemaríu, má veľký význam pre veriacich prelatúry. Aj v tých najmenších okolnostiach jeho života sa verne odráža duch Diela, ktorý si my všetci máme osvojiť, uchovať a s úctou odovzdať ďalším generáciám. Sme solidárni? Koľko sa modlíme za chorých a opustených na celom svete? Obetujeme Bohu nejaké umŕtvovania, konkrétne obety a zrieknutia sa materiálnych vecí, každý podľa svojich individuálnych možností, aby sme mohli konkrétne pomôcť týmto našim bratom a sestrám?

Nemôžem nespomenúť ešte jednu vec, ktorá ma naplňa veľkou radosťou, a síce, že sa prednedávnom začal v praxi plniť dávny sen svätého Josemaríu: môcť pripraviť *en Casa*

všetko, čo je potrebné po materiálnej stránke na prípravu sviatosti Eucharistie. Tento sen sa, Bohu vďaka, stal skutočnosťou. V Chile (a ja dúfam, že čoskoro budú nasledovať ďalšie oblasti) sa pestuje pšenica a vinič, ktoré sú ako materiál potrebné pre slávenie Eucharistie. Už majú víno a čoskoro budú mať aj hostie pre Najsvätejšiu obetu. Viem si predstaviť radosť nášho otca, pretože si živo spomínam na túto jeho vrúcnu túžbu.

Chcem sa vrátiť k téme tohto listu, t. j. k dôležitosti spoločenstva svätých, nielen skrze modlitbu, ale takisto aj obetovaním utrpenia a protivenstiev. Budme veľkorysí, moje dcéry a synovia, obetujme Pánovi s úsmevom všetko, čo nás znechucuje. Poprosme chorých, aby s radosťou obetovali Ježišovi svoje utrpenie a bolesti s vedomím, že okrem hromadenia si zásluh pre večný život, spolupracujú rozhodným spôsobom na budovaní

Božieho kráľovstva už tu na zemi a podieľajú sa na apoštoláte Cirkvi. V trpiacich a chorých máme ukrytý obrovský poklad. S každým z nich zaobchádzajte tak, ako by to bol sám Pán. Vidíte v nich samého Ježiša.

Nech táto úvaha nad touto skutočnosťou oživí našu nádej najmä vtedy, keď sa sily zla s veľkou prudkosťou vzmáhajú vo svete, a možno nás to naplňa pesimizmom. Nepodľahnime tomuto pokušeniu, moje dcéry a synovia! Nikdy nezabudnite **na úžasnú skutočnosť spoločenstva univerzálnej Cirkvi, všetkých ľudí tvoriacich eucharistické spoločenstvo, ktoré presahuje hranice kultúr, civilizácií, národov a časov. Toto spoločenstvo, tieto „ostrovy pokoja“ existujú v Kristovom Tele. Skutočne existujú. Sú zdrojom pokoja vo svete. Ak sa pozrieme na dejiny, povedal prednedávnom pápež, vidíme, že veľkí svätci lásky**

**vytvorili „oázu“ Božieho pokoja na zemi. Nanovo zažali svetlo a boli silou pre zmierenie a pokoj. Mnohí ako mučeníci trpeli spolu s Kristom a vydali svedectvo pokoja a lásky, ktorá zabraňuje násiliu (6).**

Počas mojej nedávnej návštevy Libanonu som mohol opäť zažiť silu tohto spoločenstva v Kristovi skrze modlitbu a obetu. Ľudia, ktorí tam žijú, mi hovorili, že počas vojny, skutočne „cítili“, že mnohí ľudia sa za nich modlili. Tak sa opäť raz naplnilo to, čo náš Otec napísal v *Ceste*:

***Prežívajte neobyčajné spoločenstvo svätých a každý z vás pocíti vo chvíli vnútorného boja a rovnako aj v hodinách práce radosť a silu z toho, že nie je sám (7).***

Tento mesiac si taktiež pripomíname výročie vyhlásenia zriadenia Opus Dei ako osobnej prelatury našim milovaným Jánom Pavlom II. Sám

som bol svedkom toho, ako sa svätý Josemaría modlil na tento úmysel a ako don Álvaro tiež prispel svojim dielom v tejto záležitosti. Veľmi živo si spomínam, ako don Álvaro navštívil oltár zasvätený Panny Márie Zázračnej medaily tu v Ríme, aby jej poďakoval za tento krok. Teraz je rad na nás, aby sme vzdávali vďaky za toto tak dlho očakávané uznanie. Zjednoťte sa prosím s mojím úmyslom. A modlite sa aj za svojich bratov, ktorí budú 25. novembra vysvätení za diakonov.

1] Benedikt XVI, *Kázeň*, 11. novembra 2005.

[2] *Mt* 25:21.

[3] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 571.

[4] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 98.

[5] Tamtiež, č. 731.

[6] Benedikt XVI, *Kázeň*, 23. júla 2006.

[7] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 545.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/article/list-od-prelata-  
november-2006/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-november-2006/) (22.02.2026)